

Kovács András Ferenc: Szénaillat

Hódolat Arany Jánosnak

Alkonyuló úton,
mint ballagó boglya,
szénásszekér billeg
búsan imbolyogva.

Bődülgetve tódul,
hazatér a csorda:
tárt kapuval hívja
majd mindenik porta.

Bojtos jókedvében
csettinget az ostor,
de már álmosabban
szállingóz a sok por...

Pislog az eperfa,
magas éjbe horgad,
s valaki az égre
akasztja a holdat.

Így akasztja apó
estelente egyre
a tehénke horpadt
kolompját a szegre.

Vagy tán olyan a hold,
oly kerekded, tiszta,
mint a nanó-főzte
aranyló puliszka?

Hisz ahány unoka
vacsorának örül,
a holdat is annyi
csillag dongja körül...

Éjszakák tejében
messze néz a csillag:
száll a nyár, akár az
égi szénaillat.